

πισθεν τῶν ἄλλων, ἀρχίζει νὰ νικουρίζει. Ὁ «γεροβασιλιάς» ὁρμᾷ νὰ τὸν συλλάβῃ διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ, ἐκεῖνος φεύγει τρέχων δι' ἐλιγμῶν μεταξὺ τῶν κρατουμένων διὰ τῶν χειρῶν παικτῶν καὶ ἡ παιδιὰ λήγει διὰ τῆς συλλήψεως καὶ τιμωρίας αὐτοῦ ἢ δι' ἀποχωρήσεως ἔνεκα καμιάτου τοῦ διώκοντος Πελοπν. (Σιλίμν.)

γεροβάτραχος ὁ, ἀμάρτ. γεροβόρακος Κύπρ. (Δάλ.) Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καὶ βάτραχος παρ' ὃ καὶ βότραχος.

Βάτραχος γηραλέος: Ἕνας γεροβόρακος ἐποιοήθη τζαὶ λαλεῖ (ἐκ παρὰμυθ.)

γεροβόσκι τό, Χίος (Πυργ.) γεροβόσι Χίος, γεροντοβόσι Χίος.

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. γεροβόσκιον. Βλ. Ἐξήγ. Ἡμπέρ. στ. 227 (ἐκδ. Legrand) «Πάγαίνε, τὸ παιδάκι μου, μὰ πάλιν νὰ πιστέψῃς | νὰ ἔχωμεν γεροβόσκιον ἐγὼ καὶ ἡ μητέρα». Ὁ τύπ. γεροντοβόσι <γεροντοβόσκι δι' ἐναλλαγῆς τοῦ πρώτου συνδετικοῦ παρὰ τὸν τύπον γέροντας.

Τὸ κτῆμα, τὸ ὁποῖον οἱ γέροντες γονεῖς κρατοῦν πρὸς συντήρησιν τῶν μετὰ τὴν διανομήν τῆς ὑπολοίπου περιουσίας τῶν εἰς τὰ τέκνα τῶν. Συνών. γεροκόμι, γεροντομοίρι, γεροτρόφι.

γεροβοσκός ὁ, Κρήτ. (Σφακ.) — Γ.Βλαχογιάνν., Λόγοι κι ἀντίλ., 47 — Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καὶ βοσκός.

Ποιμὴν γηραλέος ἐνθ' ἄν.: Καλότυχη, γεροβοσκέ, κ' ἡ ὥρα καὶ σὺ μαζί της Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἕνας βοσκός, γεροβοσκός καὶ παλιοκουραδάρης τὰ νιάτα του θυμήθηκε, τὰ νιάτα του θυμάται Σφακ.

γερογάιδαρος ὁ, πολλαχ. γιουργάιδαρους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γερογάδαρος Ἀστυπ. Σίφν. γερογάρος Κύπρ. (Δάλ.) γεροντογάιδαρος ἑνιαχ. γεροδογάιδαρος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γεροδογάδαρος Ἴος γιουρντογιάιδαρους ἑνιαχ. βορ. ἰδιωμ. ἑροδοάδαρος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέρος. παρ' ὃ καὶ γέροντας, καὶ τοῦ οὐσ. γάιδαρος.

Α) Κυριολ. Ὄνος μεγάλης ἡλικίας πολλαχ.: Βρίσκει ἕναν ἄλλο νοικοκύρη κι ἀγοράζει ἕνα γερογάδαρο ἐκατὸ χρονῶ Ἀστυπ. Καβαλλίκα τοῦ γιουργάιδαρου κι βάρ' νὰ φτάῃς γρήγουρα Εὐβ. (Ἀκρ.) Ἑροδοάδαρος εἶναι κ' ἔχει κι ἀκριβὰ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τσουναῖ σὰ δὲ γεροδογάδαρο Ἴος Συζήτα συζήτα, ἐβαρυχῆκαν τζαὶ τίποτ' ἐν ἐκάμαν. Ἕνας γερογάρολ-λαλεῖ τους (ἐβαρυχῆκαν=ἐβαρύνθησαν, ἐκουράσθησαν ἐκ παρὰμυθ.) Κύπρ. Καὶ δὲν φαίνεται ἂν πεθάνῃ τώρα, μήτε ἂν ζῇ ὁ γερογάδαρος Γ.Βλαχογιάνν., Λόγοι κι ἀντίλ. 57 || Παροιμ.: Ὁ γερογάδαρος σπᾷ τὸ σαμάρι (ἐπὶ γερόντων εὐερεθίστων καὶ πεισμώνων) Σίφν. || Γνωμ. Δαμάλιν' ποὺ δαμάλιν τζαὶ πουλάριν' ποὺ γερογάδραν (ἤτοι διὰ τὴν καλὴν ἀναπαγωγὴν τῶν βοῶν πρέπει ὁ ἐπιβήτωρ βοῦς νὰ εἶναι νεαρός, διὰ δὲ τὴν τῶν ὄνων πρέπει ὁ ὄνος νὰ εἶναι ἡλικιωμένη) Κύπρ.

Β) Μετάφ. Γέρων ἀναιδής, αἰσχρὸς καὶ ἀνήθικος πολλαχ. Βρέ, τὸ γερογάδαρο! δὲ δρέπεται νὰ κυνηγᾷ τί' γυναῖκες Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Καημένε ἑροδοάδαρε καὶ δὲ δρέπεσαι πλὴν νὰ κάνῃς εὐτὰ βού κάνεις; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μ' αὐτὸν τοῦ γιουργάιδαρου κἀν'ς παρέα; Εὐβ. (Ἀκρ.) || Φρ. Φτοῦ σου, γερογάδαρε! (ὑβρις) πολλαχ. Συνών. Παλιογάιδαρος, παλιογαιδούρι. β) Ὑβριστικῶς, παῖς προκεχωρη-

μένης ἡλικίας καὶ μεγάλης σωματικῆς ἀναπτύξεως Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

γερογαμπρός ὁ, Πελοπν. (Κλειτορ.) γεροδόγαβρος Κόθρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος, παρ' ὃ καὶ γέροντας, καὶ γαμπρός.

Ὁ νυμφευόμενος εἰς μεγάλην ἡλικίαν ἐνθ' ἄν.: Ματάρθανε 'ς τὸ χωριὸ κ' ἠῦρνε τὸ γερογαμπρὸ Κλειτορ.

γερογάττα ἡ, ἀμάρτ. γιουγάττα Στερελλ. (Ἀχυρ.) γιρογάττα Στερελλ. (Ἀχυρ.) γεροκάτ-τα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καὶ γάττα.

Γαλῆ γηραλέα ἐνθ' ἄν.: Εἶσι σὺ νὰ γιρογάττα ποὺ τρῶς πάντα τοῦ καλύτερου (ἐπὶ πονηρῶν ἀνθρώπων) Ἀχυρ.

γερόγαττος ὁ, ἀμάρτ. γιρόγαττους Στερελλ. (Ἀχυρ.) γερόκατ-τος Κύπρ. — Δ.Λιπέρτ., Τζιουπρ. Τραούδ., 2, 102 γερογάττος Κεφαλλ. γιουγάττους Στερελλ. (Ἀχυρ.) γεροκάττης Κρήτ. γεροδόγαττος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος, παρ' ὃ καὶ γέροντας, καὶ γάττος, παρ' ὃ καὶ κάττος.

Γάττος μεγάλης ἡλικίας ἐνθ' ἄν.: Τί τότε θέεις τὸ γεροδόγαττο καὶ τότε ποτίζεις γάλα, ἄφησέ τονε νὰ ψοφήσῃ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Ὡρεῖ ἕνα γερόκαττον ὡς τσεῖ πάνω μάλλουρον (μάλλουρον=μαλλιαρὸν) Κύπρ. Ξέρ'ς τί γιρογάττους εἶν' αὐτός; (ἐπὶ ἀνθρώπου ἔχοντος σεξουαλικὴν ἀντοχήν) Στερελλ. (Ἀχυρ.) || Παροιμ. Τοῦ γερόκαττου ἀρέσκουν του τὰ τρυφερά ποντίκια (ἐπὶ γερόντων ἐπιδιωκόντων ἐρωτικὰς σχέσεις μετὰ κορασίδων, νεαρῶν γυναικῶν) Κύπρ. Οὐ γιρογάττους τρυφιδά ποντίκια θέλ' (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Στερελλ. (Ἀχυρ.) Ὁ γερογάττος ἀγαπᾷ τὰ ποδικάκια (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κεφαλλ. Ὄταν λείπῃ ὁ γεροκάττης, ὅλοι οἱ ποδικοὶ χορεύουν (ἐπὶ ἀταξίας ἢ ἀκοσμίας προκαλουμένης ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ πατρός, διδασκάλου καὶ γενικῶς τοῦ προϊσταμένου) Κρήτ. || Ποίημ.

Ντὰ τοῦ γερόκαττου τσαὶ πάλε τρυφερά ἀρέσκει του νὰ τρώῃ ποντικουδάκια Δ.Λιπέρτ., ἐνθ' ἄν.

γερόγιδα ἡ, Πελοπν. (Κάμπ. Λακων.) γεροδόγιδα Πελοπν. (Κίτ. Μαζαίκ. Μάν.) γρόγιδος Κρήτ. (Ἀνώγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καὶ γίδα. Ὁ τύπ. γρόγιδος κατὰ συμφυρμὸν τοῦ γέρος πρὸς γριά>γριά.

Γηραιὰ αἰξ ἐνθ' ἄν.: Ἀπὸ γεροδόγιδα ἦτα τὸ κρέας καὶ δὲν ἔβραζε Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

γερογκρινιάρης ἐπίθ. σύνθη.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καὶ τοῦ ἐπίθ. γκρινιάρης.

Γέρων φίλερις, ἰδιότροπος, μεμψίμοιρος σύνθη.: Πῶπε πιά γερογκρινιάρη! σύνθη. Ἀς πάω μόνο τώρα, νὰ πάρω κάρβουνα ἀπ' ἐκεῖνον τὸ γερογκρινιάρη Δ.Βουτυρ., Ἐπανάστ. ζῶων, 184.

γεροδάσκαλος ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καὶ δάσκαλος.

Διδάσκαλος γηραιός, μέγας τὴν ἡλικίαν πολλαχ.: Σὲ λίγο καθήσανε ὅλοι χάμον καὶ ἕνας γεροδάσκαλος μὲ ἄσπρα γενάκια ἀνέλαβε χρῆν προέδρου Πελοπν. (Βούρβουρ.) Σηκώθηκε καμαρωτός, χαιρέτησε μὲ ὕφος κἀνενοῦ γεροδασκάλου, κωμικώτερος κι ἀπ' ὅ,τι ἤθελε κι ὁ ἴδιος νὰ φανῇ καὶ πῆρε τὴ φενγάλα του Γ.Βλαχογιάνν., Ν. Ἑστ. 17 (1935), 123.

